

**ПИСЬМЕННИКИ
МИКОЛА ІВЩИНИ**

Аркас Микола Миколайович (1853 – 1909)

Аркас Микола Миколайович народився 7 січня 1853 року в Миколаєві. Микола Аркас – історик, письменник, фольклорист, композитор, громадсько-політичний діяч, педагог, автор першої популярної історії України, виданої українською мовою, першої опери за сюжетом Тараса Шевченка, засновник миколаївського товариства «Просвіта». Усе його життя тісно пов'язане з Миколаєвом. Помер Микола Аркас раптово, 26 березня 1909 р., у розквіті сил, сповнений творчих задумів. Його поховано на міському кладовищі в Миколаєві.

Бабель Ісак Еммануїлович народився 12 липня 1894 року в місті Одеса. Ісак Бабель – радянський російськомовний письменник і драматург. Найромантичніший період свого дитинства 1901 – 1905 рр. Бабель провів саме в Миколаєві. В 1904 році Ісак Бабель подав документи в Миколаївське комерційне училище ім. графа С. Ю. Вітте. В списках учнів підготовчого класу за 1904 рік є прізвище. Цей документ є єдиним підтвердженням його мешкання в Миколаєві. Його ім'я невід'ємно пов'язане з нашим містом: перші роки свого життя він провів в нашому місті, жив у дідуся на Рибній, нині вул. Чкалова. Ісака Бабеля наше місто надихнуло на написання творів

Трагічно склалася доля цієї людини, чудового письменника, героя громадянської війни. Він був репресований в 1939 році.

Божаткін Михайло Іванович народився 11 листопада 1920 року в с. Дубровка Кімирського району Калінінської області. Михайло Божаткін – прозаїк, журналіст, дослідник військово-морської історії, організатор і багаторічний керівник Миколаївської обласної організації Національної спілки письменників України, Почесний громадянин міста Миколаєва, кавалер орденів Трудового Червоного Прапора та «Знак Пошани», член Спілки журналістів України і член Національної Спілки письменників України (1962).

Письменник вів велику дослідницьку роботу про десант під командуванням К. Ольшанського (березень 1944 р.). Наслідок цих досліджень – книга «Десант приймає бой» (1998).

Помер М. І. Божаткін 22 лютого 2010 року, на 90-у році життя. Похований у Миколаєві.

Бойченко Валерій Петрович народився 3 травня 1941 року у м. Снігурівці на Миколаївщині. Валерій Бойченко – талановитий поет, перекладач, публіцист, краєзнавець, громадський діяч, засновник відродженої миколаївської «Просвіти». Не поминув він і жанру дитячої поезії, видавши збірки для дітей. Лауреат обласної премії імені М. Аркаса 1997 року в номінації «Просвітницька діяльність» та літературної премії імені Павла Тичини. 2008 року йому присуджено Всеукраїнську літературну премію ім. Олександра Олеся за поетичну збірку «Книга Леля».

Валерій Бойченко помер на світанку 25 березня 2011 року, не доживши до 70-ліття менше двох місяців. Похований у Миколаєві.

Вишеславський Леонід

Миколайович народився 18 березня 1914 року в місті Миколаєві. Леонід Вишеславський – поет, перекладач, літературознавець, педагог. Писав твори російською й українською мовами. Лауреат Літературної премії ім. П.Тичини (1975), лауреат Державної премії України ім. Тараса Шевченка (1984), лауреат Міжнародної премії «Дружба», кавалер орденів «Знак Пошани», Дружби народів та ін., член Національної Спілки письменників України (1939).

Писав поет російською мовою. Окремі твори Л. М. Вишеславського перекладено українською мовою. Є книги, написані для дітей.

Помер 26 грудня 2002 року. Похований у Києві на Байковому кладовищі.

Вінграновський Микола Степанович народився 7 листопада 1936 року в місті Первомайську на Миколаївщині. Микола Вінграновський – поет, прозаїк, сценарист, кінорежисер, актор, громадський діяч, заслужений діяч мистецтв України. На Київській кіностудії ім. О. Довженка працював як кіносценарист, кінорежисер, кіноактор. Микола Вінграновський з великою радістю писав для дітей і про дітей. За збірки творів для дітей поет удостоєний Державної премії ім. Т.Г.Шевченка (1984), літературної премії «Благовіст» та Фондації Антоновичів (США).

Його твори перекладено російською, естонською, литовською, чеською, англійською та іншими мовами. Член Національної Спілки письменників України

Помер 26 травня 2004 року. Похований у Києві на Байковому кладовищі.

Іщенко Світлана Вікторівна народилася 30 липня 1969

року в м. Миколаєві. Закінчила музичну школу ім. Римського-Корсакова, режисерський факультет Миколаївського державного училища культури і при ньому факультет образотворчого мистецтва, Київський інститут культури. Актриса Миколаївського українського театру драми та музичної комедії. Зіграла понад 40 ролей, у тому числі у виставах «Маруся Чурай» за драмою Ліни Костенко, «Мина Мазайло» Миколи Куліша, у водевілі «Кримінальний масаж» Анатолія Малярова та в багатьох інших.

Ім'я Світлани Іщенко стало відомим на сторінках української преси в середині 90-х років у газетах, альманахах, журналах. А її дебют відбувся раніше: 14 грудня 1991 року, коли у «Радянському Прибужжі» (яке згодом було перейменовано у «Рідне Прибужжя») з'явилися її перші поезії. Світлана весь час працює дуже плідно. Її твори друкують журнали «Дивослово» (Київ), «Рідна школа» (Київ), «Українська культура» (Київ), «Дзвін» (Львів), «Вежа» (Кіровоград), «Кур'єр Кривбасу» (Кривий Ріг), альманахи «Борвій» і «Бузький гард» (Миколаїв), газети Києва, Львова, Трускавця, Дрогобича і звичайно, Миколаєва: «Рідне Прибужжя», «Молодь Миколаївщини», «Южная правда», «Вечерний Николаев»

Андрій Дани́лович Анто́нюк— український живописець. Народний художник України. Член Національної спілки художників України (від 1970).

Біографічні дані

Андрій Данилович Антонюк народився 13 жовтня 1943 року в Богополі, передмісті нинішнього Первомайська. Навчався в єдиній українській школі, що розміщалася на вулиці, названій на честь єврейського класика Шолом-Алейхема.

Юнацькі роки Андрія Даниловича пройшли в Богополі. 1962 року закінчив Одеське художнє училище імені М. Б. Грекова (в Олександра Ацманчука та Тамари Єгорової). У 1965–1971 роках працював в Одесі в Художньому фонді. Від 1971 року — у Миколаєві.

Творчості Антонюка притаманні вплив наївного народного мистецтва, символіка експресіонізму та естетика модерну.

У його творчості переважають народні мотиви, художнє осмислення історичного минулого українського народу, його моральні пошуки.
